

MAGYAR KURIR

Bécsből, Pénteken, Mártzius' 9-dikán, 1821.

Német Ország.

A' Kasseli tudósítások szerint I-ső Wilhelm Hassiai Választó Fejedelem, Gutta-ütésben Febr. 27-dik napján hirtelen meghalván, a' fija, II-dik Wilhelm az Uralkodást azonnal átvette, 's arról a' népet közönséges hirdetés által tudósította. — Az ezen Házbeli Uralkodók' titulusa most ez: —

„Isten' kegyelméből II. Wilhelm, Választó Fejedelem és Hassiai Országló Landgróf, Fuldai Nagy Hercege, Hersfeldi, Hanaui, Fritzlári és Isenburgi Hercege, Catzenelnbogeni, Dietzi, Ziegenhaini, Niddai, és Schaumburgi Gróf, etc., etc.

Spanyol Ország.

A' Journal de Paris illy summarizátját adta-ki valami magános levélnek, a' melly Febr. 10-dikén indult Madridból: —

„A' Királyi házbéli testőrző sereggel eléfordult történetektől fogva, úgy-látszó (tünet) csendesség uralkodik Madridban. Az ezen (valami 300 főből állott) seregbéli emberek sorsa most ez: Néhány emberek meghagyattak a' kaszárnyában, az ott hagyatott, fegyverekre ruházatra, és lovakra való felvigyázás végett. Azok, kik a' lárma idején magokat a' kaszárnyában elsőszólván védelmezték, 's abban két napokig megszállva tartottak, két klas-

tromekba zárattatva, a' Madridi őrző sereg' strázsa csoportjai által őriztetnek; azok ellenben, kik zászlókat elhagyván Febr. 6-dikán éjjel a' Municipalitás előtt megjelentek 's ott magokat úgy nyilatkoztatták-ki, hogy elvetemedett társaikkal tovább szolgálni nem akarnak, a' Madridi Fő Kapitány' felvigyázása alá adattattak. Azon harminczak között, kik ellen ezen larmázásért per indított, tizen, 's éppen azok, kik a' főbb ingérlőknek tartanak, elillantván lovaikat is elvitték, 's Madridtól két óra távolságra Pardóban, egy ott vigyázaton álló lovas csoportot véletlenül meg akartak lepni, de vissza verettettek. Most Madrid' vidékein csavarognak ide 's tova. — „A' Királyi kápolnának egy Duazo nevű Alamisnáriusát is elfogták. — Nem messze Madridtól Moncloa nevű Királyi majorban a' Gondviselőt hasonlóképpen elfogták olly okon: hogy néki a' Király ezelőtt egy hónappal a' maga istállójából eg ygyik leg szebb lovat ajándékol adván, most az Abuelo ellen indított pernek folytatásban, úgy nyilatkozott-ki a' dolog, hogy ezen nevezetes Guerilla-vezér éppen ezen paripán tette a' maga utóbbi próbáit, a' midőn osztán végezetre elfogattatott. —

„A' Király, kinek most a' maga kizsekerezéseikor csak a' Madridban őrizetlenlévő lovasság által kellene kísértetni, mint látszik eltökélte magában, hogy ne éljen ezen lovasságnak szolgálatjával,

's ez az oka hogy tellyességgel ki nem megy a palotájából, a melynek minden bemenetelei a Királyi gyalog testőrző sereg strázsái által vagynak megrakattatva, a kik oda csak az Udvarnál szolgálathatn lévő embereket hocsátják be. A miszerencsétlen Monarkhánk nagyon egészségtelen: de nagy gondal iparkodnak egészségtelenségének titkolásán, melyre nézve a közönség nagyon keveset tudhat felölle. —

„Azok, kik közönségesen a mostani nyughatatlankodások fő ingerlőjinek tartatnak, meg kezdték bánni, hogy a dolgot éppen illy meszsze vitték, melyre nézve a tőlök függő Ujságlevelekben a Király személylénnek megsérthetlenségéről való előadásokat kezdenek közönségesse tétetni, a mely tárgyról csak mostanság kezdett szó lenni a Spanyol közönséges levelekben.

„A Don Vinuesa (az Igaz Spanyol Meghívása írója) ellen való perlekedés folytatásának nagyon utánna állottak. Két procedúrát intéztek el ellene: először, mint a nyomtatási törvény által hágója; másodsor, mint Öszszeesküvés feje ellen. Az Universal első Redaktora Mora nevü Prokurátor ellen indított per ellenben sokkal lassabban folytattatik; úgy látszik, mintha a Ministérium kapitulálni akarna véle; való az, hogy valami Perez nevü ember, a ki ugyan ezen okra nézve Morával egygyütt, s mint az ő részes társa tétetett vala fogságra, már elbocsátott; s kétség kívül Morát is elbocsátották volna már eddig, ha ő maga megátalkodva nem kívánna, hogy a legszorosabb rendszabások szerint ítéltessek meg. Mora maga védelmezi magát, kétségkívül Oratori talentumának mutatására. Hadi Al-Statustitoknok Don-Antonio-Roman-de-Valle, Gene-

nárnájorra neveztetvén, Don Onis helyébe Nápolyi tellyes hatalommal felruházott Ministerré, Don Onis pedig ugyan azon hivatalra Londonba küldetett. —

„Febr. 11. dikéről. Az az Ágyuzó Svadron, a mely Leon szigetén a Quiroga armádájánál szolgált s ezen szigeten azolta is megmaradt vala, a Hadi Minister parancsolatjára elosztattott, melly cselekedettel való megnemeléséket a Madridi Liberalisok fennhangon kinyilatkoztatták. —

„A Hadi Ministeriumban való Al-Statustitoknokságra az eddig volt Valenciai Polgári Kormányozó neveztetett ki, s ennek helyébe a Hadi Ministeriumnál volt Osztályos-vezér Don Francisco Placencia rendeltetett. —

„A fogdosások naponként számosznak, úgy hogy már minden fogházak tellyesen tele vagynak. A Madridi Al-itélőszékek Birájinak annyi a dolga, hogy nem elégségesek. Itt még nagyon ritka történetek várattatnak; az indulatok nagy pezsgésben vagynak. —

„Febr. 12. ikéről. Azt gondolták tegnap, hogy a Király, mint közönségesen más vasárnapokon szokott volt, ekkor is el fog menni az Atochai Szent Szűz templomába. Az Almanza nevü lovas Rege ment, melynek ő Felségét oda el kellett volna kísérni, már az Udvari kapu előtt állott, s nagy sokaság várta az ő Felsége kijövetelét. De nem jött ki ő Felsége a palotából, melly miatt ismét nyughatatlankodni kezdték az indulatok. —

„Azon Királyi házbéli testőrzők közül, a kik Madridból kishantak vala, kettőt már elfogtak; más négyet, kikről olly gyanú van, hogy a külső városokban pénzt osztogattak ki, s a kikről azt tartják, hogy még a városban vagynak, na-

gyon keresnek. A' Madridi őrző sereg' száma egy Regimentel megneveltetett."

Vagy két környülállásról, mellyek az itt felhozott levélben előfordulnak, egyéb levelekben ezeket olvassuk e' napokban: --

A' feljebb nevezett Abuelo a' kikérdetetésben nagyon előrevigyázólag viseli magát; azt mondja, hogy csak dohányjal mugglerkedett, megiltott dohánynak eladásában foglalatoshodott.

Hasonlót innak a' feljebb említett Kánonokról Don Vinuesáról is, tudniillik, hogy áthatatosan halgat; a' kérdezősködő Biráknak legkissebb nyilatkoztatást se' tessen a' mit ezek kívánnának — s minden szavai azt utatják, hogy ügye kimerevtelet, akár mit vehessen is a' sors, nyugodott lélekkel akarja elvárni: — „Én, így szokott felelni, a' vesztő helyen fogok meghalni; megelőztek ott engem' már mások; s mások fognak követni is. —

A' Journal de-Paris illy jegyzést közöl ezen Papi személyről Madridból Febr. 5-dikéről: — Don Vinuesa Mátyás, a' Király becsületből való Káplánnya (az Igaz Spanyol Meghívásának írója), kinek elfogattatása itt nagyon szembe tűnt, a' Korona' fogházából, melybe elébb záratott vala, a' város' fogházába vitetett, hol az olyan személyek ülnek, a' kik ellen per indítatik. Ezen Papi személyly a' Burgosi megyéből vette származását; 44 esztendő ember; 1814-ben külömbkülömb írásokat adott-ki, mellyek által, részint azoknak tudományi becsekre, részint azon politikai tárgyaknak tulajdonságaikra nézve, mellyek munkájiban előfordultak, néminémü tehintetet szerzett magának. Azon idő alatt, míg a' Francziák Spanyol Or-

szágot elfoglalva tartották, az akkori Corteseknek fontos szolgálatoakat tett Don Vinuesa, neha azon tekintetbeu, a' mi a' Királyi elsőégi jusokat illeti, töllök egészen külömböző értelemben volt is, melyre nézve ő akkor, midőn a' Király a' maga Státusaiba Francia Országból vissza tért, ő Felségének Valenciába elejébe menvén ő Felségének mind azokata' rosszakat elejébe terjesztette, mellyek az ő ítélete szerint abból következnének, ha a' Constitúziós systemát elfogadná, s egyenesen meghívta ő Felségét, hogy azokat az utakat és módokat kövesse, mellyeknek következése volt az 1814-ben Május' 4-dikén kiadatott Királyi Manifestum is, melly által a' Király a' Constitúziót s a' Corteseknek minden azzal összecsátolódásban lévő határozásaikat semminknek és semmitéroknek lenni kinyilatkozta. Az a' Biró, kire a' Vinuesa ellen való pernek előelintézése vala bizáztatva, több rendbéli megintó írásokat kapott azeránt, hogy meg fog gyilkoltatni, ha ezen Papi személyt halálra nem ítéli, melyre nézve a' Biró strázsát kért a' maga házához, s azolta szüntelen egy nemzeti csoport van bátorságnak okaért hozzá rendeltetve.

A' Királyné a' jövő nyáron Francia Országba szándékszik útját venni a' Barchesi ferdőre. — Az Országlószék kihirdettette Madridban a' Columbiára nézve Morilló és Bolívar közt kötött Alkút.

Frantzia Ország.

A' Spanyol Király' házi testörzői közül, kik az ellenek indittatott per elől Madridból elszöktek, hárman Bayonnébe érkeztek.

A' Követek' kamarájában azt erőssítvén Febr. 22-dikén Benjamin Constant,

hogy néki bizonyos tudósításai vagynak afelől, hogy kik csinálták a' Thuillériában a' lobbantásokat, melyre nézve meghivattatott a' perefintező Biztosság által, hogy mint tanú, adja-bé a' maga bizonygátételeit: hanem Beniamin Constant ezt nem akarja tellyesíteni, 's kihirdettette az Ujságokban, hogy ő azért, a' mit a' Követek kamarája Orátori székében beszéll, semmi ítélőszék előtt nem tartozik számot adni. Hanem egyéb eránt, ha a' közönséges Prokurátorok Bellárt és Jacqueminot-Pampluné Urak által, kik a' Követek kamarájának magok is tagjai, hasonlóképpen az Orátori székéből megszollittatik, akkor ő is fog nékiek hasonlóképpen az felelni az Orálószékből.

A' Közönséges Prokurátorok hasonlóképpen Ujságban, a' Monitorben feleltek Constantnak. Feleletjeknek summája ez: — „Constant Ur nagy Publicista, 's még se' tudja jól, hogy miben álljon a' kérdésben lévő procedúra, vagy nem akarja annak méltóságát jobb tekintetbe venni. Az Igasságtévőszék nem kérdezősködik vélekedés, hanem megtörtént dolog után, a' melyről akár mi rangú polgár tartozik bizonytságot tenni, ha tud valami bizonyost. A' nevezett Prokurátorok, bár tagjai is a' Követek kamarájának, még se' fogják azt az illetlenséget elkövetni, hogy Constant Ur elejébe ezen kamara' Orátoriszékéből tegyenek törvényes kérdéseket. A' Követek, kik méltók ezen nevezetre, tudják azt, hogy nékiek például kell elől menni abban, hogy az egyéb polgároknak megmutassák, micso-da tisztelettel tartozzanak a' törvények eránt, 's kétség kívül Constant Ur is, ha a' dolgot fontolóra veszi, ha esmeri, önként be fogja jelenteni a' bűnösöket.

A' Pairkamara, mely mint ítélőszék,

Jan. 24-dikétől fogva folytatja a' mult Aug. 19-dikén felfedeztetett Öszszeesküvés tagjai ellen való vizsgálódásokat, Februarius' 21-dikén elvégezte ezen munkáját, melynek resultatuma ennyiben áll: — Azok a' személyek, kiket mint bűnösöket a' Kir. Prokurátorok beadtak 75-tön voltak. Ezek közzül 24-gyet, mint az Öszszeesküvés gerjesztőjét, 10-zet pedig mint az Öszszeesküvésnek tudósít és felnemfedezőjét, mind együtt 34 személyeket méltóknak talált a' kamara arra, hogy per inditassék ellenek. — A' hátra lévő 41 személyekről pedig olly végzést hozott, hogy arra, hogy azok ellen per inditassék, semmi fundamentum nincsen, a' kik ehez képest már vagy régebben egyenként, vagy pedig most már mind elbocsátattak. — Azon 34-gyek közzül, kik ellen pernek kell inditadni, csak 29-czen vagynak fogságban, a' más 5-töt még nem keríthették kézre.

Közönséges leveleink illy gonosz eslekedetről beszéllnek valami Párisi levelező után: — „Azt beszéllik, úgy mond, hogy a' 6-dik számú testörző Regementből egy katona Febr. 21-dikén Versaliától nem messze, az Angoulemi Herczeget, egy erdőben a' hol vadászott, meg akarta gyilkolni. Már a' leshelyről reá is célzott volt a' Princzre, midőn egy tiszt a' gonoszt meglátván reá rohant 's egyszersmind hátulról egy Vadász is oda futván hátulról a' lábát alája vetette 's az embert felfordította. A' gaz ember mindjárt megvallotta, hogy meg akarta ölni a' Princzet, 's egyszersmind szörnyen átkozta a' Bourbonokat. Febr. 20-dikán pedig a' Fontevableau-i erdőben vadásztak volt a' Princzek, 's mint beszéllnek, az ő megölettetésekre intéztetett öszszeesküvés, melynek ezen napon kellett volna végre

hajtani, abba mult-el, hogy a csoport, melly utánok leskelődött, az órát elhí-
bázta. Páris nagy mozgásban van ezen
történet miatt; a Követek kamarájában
heves beszédeket várnak.

A Journal-de-Paris másképpen be-
széll ezen történetről: — Azt mondja,
hogy a nevezett Regimentbéli katona
egy flintával menvén Febr. 21-dikén Pá-
risból, a hova engedelemmel jött volt
bé, Versalia felé vissza, s gyanítható-
képpen részeg lévén, a Boulognei erdő-
ben rettentő módon átkozódott, minden
féle lázszató beszédekre fokadott, a melly
larmára több erdőpásztorok s egyéb em-
berek öszszegyülekezvén intették a ká-
romkodót, de ő még annál jobban átko-
zódott s fenyegetődött, melyből a kö-
vetkezett, hogy elfogattatván, onnét az
erdőből egyenesen bíró elejébe vitetett s
vizsgálatás alá vonattatott.

B é c s.

A Laibachból Márcz. 2-dikán indult
tudósítások szerint, Császár és Király ő
Felsége Báro Vincent Lovasság Gene-
ralisát, a maga Párisi Rendkívül való
Követjét s tellyes hatalommal felruházta-
tott Ministerét, a Sicilliai Udvarhoz egy
ideigvaló Rendkívül való Nagy Követté
nevezte, ki is, azon napon (2-dikban)
Laibachból Florencia felé útnak indult,
a hol a Királyt be fogja várni, a ki oda
3-dikban szándékszott megindulni. — A
Conferenciákat Laibachban Febr. 28-di-
kán zárták-be az ott jelen volt Kabinétek
s Olasz Udvaroktól ott volt tellyes hatal-
mú Biztosok, s már nagyobbadon elútoz-
tak onnét, úgy hogy kevés napok alatt
csak a két Császárak s a hozzájuk ren-
deltetve lévő Nagykövetek és Követek
voltak még ott maradandók. —

Az Orosz Udvar részéről a Párisi
Orosz Cs. Követ Gróf Pozzo-di-Borgo,
Francia Ország részéről pedig a Romai
K. Nagy Követ Gróf Blacas, mint Rendki-
vül való Nagykövetek a két Siciliák Ki-
rályához. Már ezek is elindultak Lai-
bachból. — A Sardiniai Udvartól Mar-
quis d' Aglié az ezen Udvartól Laibachba
rendeltetve volt második tellyeshatalmú
Követ rendeltetett mint Rendkívül való
Nagykövet Nápolyi Király ő Felségéhez.
— A két Császárak Laibachban maradá-
sának ideje az odavaló Ujság szerint még
határozatlan volt; mint látszott Triestbe
szándékoztak ő Cs. Felségek egy út ten-
ni. Arról, hogy Olasz Országba is el-
mennének, szó se volt. — A Laibachi
polgárok Febr. 25-dikén fényes bált ad-
tak az ott lévő Redoutszálában, melyre
minden ott jelenlévő fő és nagy tekintetű
idegenek meghivattattak vala. A Felsé-
gek nem fogadták-el a hozzájuk intézte-
tett tiszteletteltellyes meghívást. Fényes-
se tette a bált az ott megjelent Congresz-
Ministereknek, Követségi főbb Ágensze-
nek, Diplomatikusoknak s egyéb elékelő
személyeknek jelenléte. A Laibachi el-
sőbb rangú emberek, így szoll az odava-
ló Ujság, s az elékelőbb familiák, kik
ott hasonlóképpen megjelentek, sokáig
örömmel fognak ezen napról emlékezni.
— Márcz. 1-ső napján, mint a boldog
emlékeztető II-dik Leopold Császár halá-
lának napján, az itt lévő Püspöki tem-
plomban az idevaló Fő tiszteletű Püspök
tartotta az esztendőnként előforduló szo-
kásban lévő halotti ájtatosságot, mellyen
a Cs. Felséges Udvarral s a Katonai és
Polgári tisztii karokkal egyetemben a Kar-
mioliai Rendek is jelen voltak.

Ö Felsége az uralkodó Pruszszia

Király, mint a tudományok hathatós pártfogója, és minden valódi érdem becsülője, méltóztatott egy kegyelmes Cabineti írásban, ide való Cs. K. Consistoriumi Tanácsos Glatz Jákob Urnak, ki most éppen egy, az Ur Vacsorájával méltó-élésre tanító Könyven dolgozik, Felséges megelégedését és helybeyondését kifejezni, egy még a múlt esztendőben kiadott, és ő Királyi Felségének megküldött, ily című munkájáért: „Keresztyén Házi Tanítások valóságos Familiák számára“ valamint áttalában azon fáradságtalan szorgalmáért és egyenes törekedéseért is, melyel az erkölcsiség és Vallásosság gyarapítására, a helyes és czélerányos nevelés előmozdítására, már 25 esztendőktől fogva, annyi esmeretes, és a pallérozódás barátainak kedvét megnyert írásai közrehozsátásával, dolgozik. E jelentés Kiadója, a Consistoriumi Tanácsos Ur érdemeinek tisztelője, nem nyomhatja el magában ez úttal azon kívánságot, vajha ne maradna e híradás foganat nélkül, és minden Protestáns Tudósok, hasonló módon akarnák munkásságok körében, a jó erkölcsöt és kegyességet terjeszteni, azokat az igaz Keresztyén szeretet lelkének alá rendelni; mi által, a Haza boldogságát eszközölnék, Vallások eránt minden jók szívében tiszteletet gerjesztenének, magának állandó érdemet szereznének.

Bécsben a Státus régibb interesés Obligatziónak 17-dik sorsvonása ezen Már-

cius 1-ső napján véghez menvén a 93-dik Series jött-ki, melyben 5 per Centes Bankó - Obligatziók találatnak a 83,201 számtól fogva a 84,229-ig befoglalva.

Nyerések. — Az 1820-ban Apr. 4-dikén Parish Dávid és Rothschild's gyermekei házoknál kinyitattott 20,800,000 Conv. forintokból álló költsönözésbéli 1-ső Sorsvonás, ugyancsak ezen Márcz. 1-ső napján ment véghez, s az itkövetkező 35 Seriesek vonattattak-ki: 565. 295. 291. 208. 764. 459. 713. 223. 768. 538. 283. 624. 150. 112. 420. 496. 449. 109. 55. 673. 249. 51. 251. 627. 183. 772. 721. 56. 268. 168. 653. 755. 113. 232. 193.

Az ezen Seriesekben találatott Obligatzió - számok közzül, ezek voltak a fobb nyertesek: a 199,446 nyert 120,000 — a 128,787 nyert 60,000 — a 200,646 nyert 30,000 — a 13,053 nyert 15,000 forintokat Conv. pénzben. Ezekon kívül nyert még két szám tíz-tíz ezeret, három szám öt-öt ezeret, öt szám huszonöt-huszonöt százat, hét szám két-két ezeret, tíz szám tizenöt-tizenöt százat, tizenöt szám ezer-ezer forintot.

A Groszsdickau Uradalomra's a Wat-tietitz jószágra való első sorsvonás Febr. 27-dik és 28-ik napjain ment végliéz. A 99,494 szám 30,000 — a 19,108 szám 20,000 — az 166,975 szám 10,000 — a 149,592 szám 6,000 — az 122,236 szám 3,000 — az 160,575 szám 1,500 forintot nyert Váltó Czédulában. — Ezen Lotteriabéli második sorsvonás e hónap 13-dikán megy véghez.

Redaktor: Pánczél Dániel. Nyomtatja Nemes Stöckholzer Hirschfeld Felix.

(Unter Passauer-Hof, Nro. 366.)

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Méltóságos Székhelyi Majláth György, Sz. István M. Kir. Jeles
Rendőnek Vitéze, Ő Császári Királyi Felségének az Itélőszé-
kekben személyes Helytartója, T. N. Tolna Vármegyének Fő
Ispánnya halálára, írta Vitkovics Mihály Ügyész.

Nagynak magát fel vívni Magyarok között
A' leg dicsőbb cél' s pálya. Az Égig ér
Földtől Halandó rajta, 's győztes
Lételivel, valamerre élhat.

Nem olly gyakortan nemzének a' szülék
Illyent! — Lefolydos számos idők' sora,
Míg illy Alóészál megérik
Itten, az Emberiség' javára.

Mint ritka Csillag jön fel egünk alatt,
'S bár melly homályon fényivel átragyog;
Meggúzd az Orkánok' dübével,
'S napragyogással előnti tájját.

Minden szem Őtet nézi az Érdemest,
'S Emberben Égit látnak az Emberek:
Fut a' kicsinyseg Töle távúl,
'S a' hamisok leomolva tűnnek.

Elötte. Mérges szív' dobogásátúl
Hányatva bámúl rá az irigy, 's erőt
Marczongolással nem vehetvén,
A' Nagyot érzi, 's előlle eltér.

A' Nagy kiszegzett Virtus' irányain.
Halad. Ha cselet vett tettinek a' kaján,
Elszórja porként, 's Jótevőség'
Szép nyomain siet izzadásig.

Midőn kimulás' perczené int neki,
Nyugodtan indul végtelen útra el,
'S az Égiekhez, hív sajátí'
Karjaiból kiszakadva, hág fel.

Ebben ki nem lát Tégedet oh Derék,
 Kinek halálán minden igaz Magyar
 Sír, 's a' kit a' Törvény 's Igazság
 Visszasohajt Haza' Gyámolának!

Majláth! Királyunk' Képviseleje az
 Itéletekben, mostani Századunk'
 Cátója! oh mért múlsz ki tőlünk
 Nesztori életet élni méltó?

Te, mint magos szírt, melly Oczeanban áll,
 'S fejét felütvén tengeri vésszeit
 Kiállja bátran, Néked illő
 Cúria' színire feljutottál.

Ingatlan ültél (Nincs, ki nem ösmeri)
 Kormányodon. Félt, félt közelíteni
 Hozzád az álnok. — Vágyva vágyott,
 A' ki igazt keresett, Elődbe.

Hallom, zokognak Hunnia' népei,
 Gazdag, szegények holtodon, és Neved'
 Áldással említik. — Ha volna
 Könnye, irigy is utánna ejtné.

Mi nem soká élt, a' kinek ezreket
 Még élni kellett! Nézem ama' terület
 Nagy tölgyöt, a' mellynek kifejtett
 Kérgei régi korát jelentik:

Hüségbe, melly sok fáradozó pihent,
 Kiüzve régen messze vagyonyhitúl,
 'S megtölt reménységben letörölt
 Képpel odább mene vándor úttján.

E' jötevő Tölgy már leterítetett,
 Kisebbnek, a' míg fent vala, látszatott.
 Így húllnak, így a' Jók le, 's őket
 A' maradék poraikban áldja.